

Folketinget — Europaudvalget

Christiansborg, den 31. maj 2007

Folketingets repræsentant ved EU

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Debat om forfatningstraktaten i Europa-Parlamentet

Resumé

Europa-Parlamentets forfatningsudvalg vedtog en betænkning om en køreplan for Unionens forfatningsproces på et møde den 21. maj. Betænkningen ventes vedtaget af Parlamentet i forbindelse med et kommende plenarmøde den 5. - 6. juni. I betænkningen bekræfter Europa-Parlamentet sin støtte til forfatningstraktaten. Parlamentet vil således arbejde for en ordning, som er baseret på forfatningstraktatens indhold – eventuelt præsenteret i en anden form.

Den italienske premierminister, Romano Prodi og den hollandske premierminister Jan Peter Balkenende fik begge mulighed for at redegøre for deres visioner for en ny traktat i forbindelse med Europa-Parlamentets sidste samling i Strasbourg i maj.

Romano Prodi ønsker at bevare så meget af den nuværende forfatningstraktat som muligt, og afviser radikale ændringer til teksten. Derimod foreslog Prodi, at hvis nogen af medlemsstaterne ikke kan acceptere forfatningstraktaten, kan der indføres et Europa i flere hastigheder. Den hollandske premierminister vil arbejde for en mindre traktat, hvor betegnelsen "forfatning" og Unionens symboler droppes helt. Den hollandske regering vil støtte den nuværende institutionelle løsning i forfatningstraktaten, men ønsker en styrket rolle for de nationale parlamenter, klarere regler for optagelse af nye medlemsstater og en afklaring af forholdet mellem det indre marked og nationale sociale sikringsordninger, således at traktaten indeholder en garanti for, at medlemsstaterne kan bevare deres sociale sikringsordninger.

Europa-Parlamentet satte debatten om forfatningstraktaten og fremtidens Europa på dagsordenen i forbindelse med majsamlingen i Strasbourg. Under samlingen blev Parlamentets egen køreplan for Unionens forfatningsproces – udarbejdet af Elmar Brok og Enrique Baron Crespo – vedtaget i Parlamentets forfatningsudvalg, mens den italienske premierminister, Romano Prodi og den hollandske premierminister Jan Peter Balkenende fik mulighed for at fremlægge deres visioner for Europas fremtid for parlamentets medlemmer i plenarforsamlingen.

Betænkningen om køreplanen for Unionens forfatningsproces

Europa-Parlamentets forfatningsudvalg har vedtaget en betænkning om køreplanen for Unionens forfatningsproces, som skal til afstemning i Europa-Parlamentet på mini-sessionen den 5.-6. juni 2007 (jf. Bilag 1).

Betænkningen opfordrer medlemsstaterne til at aftale en præcis køreplan for regeringskonferencen i forbindelse med topmødet den 21. – 22. juni, således at en ny traktat kan træde i kraft inden valget til Europa-Parlamentet i sommeren 2009.

I betænkningen bekræfter Europa-Parlamentet sin støtte til forfatningstraktaten, mens medlemmer fastholder, at de ønsker, at parlamentet arbejder for en ordning, som er baseret på forfatningstraktatens nuværende indhold; eventuelt præsenteret i en anden form.

Ifølge betænkningen, vil Europa-Parlamentet afvise ethvert resultat af den kommende regeringskonference, der fører til mindre demokrati. Dette kan tolkes som et resultat, der vil give færre nye beføjelser til Europa-Parlamentet set i forhold til forfatningstraktatens tekst. Udvalget påpeger, at den fælles beslutningsprocedure (i forfatningstraktaten) er blevet udvidet til at omfatte 86 politikområder i forhold til de nuværende 37.

Hertil kræver Europa-Parlamentets forfatningsudvalg, at en ny traktat skal:

- opretholde alle grundlæggende principper indeholdt i forfatningstraktatens del 1 (herunder de nye institutionelle bestemmelser, EU-lovgivnings forrang, retsakters og procedurers nye typologi mm.)

- give EU status som juridisk person
- ophæve søjlestrukturen
- give charteret om grundlæggende rettigheder en bindende karakter
- konsolidere de nuværende traktater
- afklare Unionens og medlemsstaternes kompetenceområder (gennem overholdelse af nærhedsprincippet og styrkelsen af de nationale parlamenters rolle)

Udvalget ønsker yderligere, at en ny traktat skal tage hensyn til følgende vigtige spørgsmål, som er blevet rejst i forbindelse med tænkepausen:

- bæredygtig udvikling, navnlig bekæmpelsen af klimaændringer
- europæisk solidaritet på energiområdet
- en sammenhængende migrationspolitik
- den europæiske sociale model set på baggrund af demografiske ændringer og globaliseringen
- terrorisme
- dialogen mellem civilisationer
- effektive fælles mekanismer til koordinering af økonomiske politikker i euro-zonen under samtidig bevarelse, i overensstemmelse med traktaterne, af Den Europæiske Centralbanks rolle for så vidt angår monetær politik
- Unionens kriterier og procedurer for udvidelse

Parlamentets medlemmer kræver, at processen for ratificeringen af den nye traktat afsluttes inden udgangen af 2008 og at medlemsstaterne koordinerer deres ratifikationsprocedurer, således at de kan afsluttes samtidigt.

Romano Prodi

Italiens premierminister, Romano Prodi, holdt en tale om Europas Fremtid i Europa-Parlamentet tirsdag den 22. maj. Prodi indledte sin tale ved at erklære, at vejen ud af EU's nuværende institutionelle krise er mere integration – ikke mindre. Han slog samtidig fast, at en reform af EU's institutioner er afgørende for, at EU kan optræde stærk og effektiv.

Udgangspunktet i Prodis vision for Europa er gennemførelsen af forfatningstraktatens bestemmelser – især på det institutionelle område. Prodi er meget imod vedtagelsen af en mini-traktat, som en erstatning til forfatningstraktaten, og talte i stedet for et Europa i to hastigheder – en løsning som kunne tilbydes de lande, som ikke kan acceptere forfatningstraktatens nye bestemmelser. Hertil sagde Prodi, at:

"Vi behøver ikke nødvendigvis alle at gå fremad i samme hastighed. Allerede nu er der vigtige europæiske projekter, som f.eks. Euroen og Schengen, der kun er implementeret i nogle medlemslande. Det handler ikke om at være 'imod' nogen eller om at udelukke nogen, men om altid at holde døren åben."

Prodi erklærede, at Italien ikke kan acceptere radikale ændringer til forfatningstraktaten, og derfor vil Italiens prioriteter for det kommende topmøde og efterfølgende regeringskonference være at bevare så meget af forfatningstraktaten som muligt.

Jan Peter Balkenende

Dagen efter Prodis tale fremlagde den hollandske premierminister Jan Peter Balkenende en særdeles anderledes vision for Europas Fremtid. Balkenende fremhævede, at det hollandske udgangspunkt for de kommende forhandlinger om traktaten er, at den endelige løsning skal respektere de hollandske og franske vælgere, som stemte nej.

Ifølge Balkenende, skal begrebet "forfatning" droppes helt, da ordet ikke har den samme betydning i alle lande. I mange lande, herunder Holland, forbinder borgerne begrebet "forfatning" med nationalstaten. Balkenende hævder, at borgerne ikke er parat til at opgive nationalstaten, og derfor bør begrebsforvirrin-

gen begrænses. Holland vil også arbejde for at EU's symboler (flaget, hymnen mm.) fjernes fra traktatens teksten.

Balkenende ønsker også, at forholdet mellem det indre marked og nationale sociale sikringsordninger præciseres i traktaten, således at traktaten indeholder en garanti for, at medlemsstaterne kan bevare deres sociale sikringsordninger.

Holland vil også arbejder for nye beføjelser for de nationale parlamenter. Balkenende vil have, at de nationale parlamenter kommer til at spille en central rolle i forbindelse med overvågningen af nærhedsprincippet. Under sin tale sagde Balkenende: *"...hvis et flertal af nationale parlamenter er imod et forslag, må der være konsekvenser"*. Balkenende kom ikke ind på hvordan de nationale parlamenter skal styrkes i forhold til forfatningstraktatens bestemmelser, men sagde, at *"...forfatningstraktaten var et skridt i den rigtige retning, men der er stadig plads til forbedringer."* Balkenende forsikrede Europa-Parlamentets medlemmer, at den øgede rolle til de nationale Parlamenter ikke vil ændre på Europa-Parlamentets beføjelser.

På det institutionelle område støtter Holland indførelsen af dobbelt flertal i Rådet, flere afstemninger ved kvalificeret flertal i Rådet, samt flere beføjelser til Europa-Parlamentet. Kort sagt vil Holland arbejde for, at forfatningstraktatens institutionelle bestemmelser bevares uændret.

Endeligt mener Balkenende, at optagelseskriterierne til EU skal præciseres – muligvis gennem en indskrivning af Københavnerkriterierne i den nye traktat. Det skal dermed være tydeligt for borgerne, hvilke regler der anvendes, når nye lande optages i EU.

Med venlig hilsen

Mongin Forrest
(11168)

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

ENDELIG
A6-0197/2007

22.5.2007

BETÆNKNING

om køreplanen for Unionens forfatningsproces
(2007/2087(INI))

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Ordførere: Enrique Barón Crespo og Elmar Brok

PR_INI

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	8
PROCEDURE.....	14

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om køreplanen for Unionens forfatningsproces (2007/2087(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om en forfatning for Europa (forfatningstraktaten), undertegnet i Rom den 29. oktober 2004,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Det Europæiske Fællesskab som ændret ved europæisk fælles akt og Maastricht-, Amsterdam- og Nice-traktaterne,
- der henviser til Laeken-erklæringen af 15. december 2001 om Den Europæiske Unions fremtid¹,
- der henviser til traktaten om Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union² og til traktaten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union³,
- der henviser til sin beslutning af 12. januar 2005 om traktaten om en forfatning for Europa⁴,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2006 om tænkepausen: struktur, områder og rammer for en evaluering af debatten om EU⁵,
- der henviser til sin beslutning af 14. juni 2006 om næste fase i tænke- og analysepausen vedrørende Europas fremtid⁶,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2006 om de institutionelle aspekter af EU's kapacitet til at integrere nye medlemsstater⁷,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 16.-17. juni 2005, den 15.-16. juni 2006 og den 14.-15. december 2006,
- der henviser til redegørelsen fra Rådets formandskab til Parlamentet den 17. januar 2007,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs resolution af 14. marts 2007 om 50-års-dagen for undertegnelsen af Rom-traktaterne,

¹ Det Europæiske Råd i Laeken, bilag 1, s. 19.

² EUT L 236 af 23.9.2003, s. 17.

³ EUT L 157 af 21.6.2005, s. 11.

⁴ EUT C 247 E af 6.10.2005, s. 88.

⁵ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 306.

⁶ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0263.

⁷ Vedtagne tekster, (P6_TA-PROV (2006)0569).

- der henviser til Regionsudvalgets erklæring for Europa af 23. marts 2007,
 - der henviser til Berlin-erklæringen af 25. marts 2007 i anledning af 50-års-dagen for undertegnelsen af Rom-traktaterne,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A6-0197/2007),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union som staters og borgeres første vellykkede erfaring med et supranationalt demokrati står over for nye og hidtil usete udfordringer, der sammen med de ændringer, Unionen har gennemgået i kraft af sine på hinanden følgende udvidelser, udviklingen af det indre marked og globaliseringen, gør det nødvendigt at revidere det fundament, den hviler på,
- B. der henviser til, at de 27 EU-medlemsstaters stats- og regeringschefer har undertegnet forfatningstraktaten og derved forpligtet sig til at finde passende løsninger, som gennem en styrkelse af Den Europæiske Unions politiske dimension vil gøre det muligt at tage de udfordringer op, som Unionen står over for på såvel det interne som det eksterne plan, samt de udfordringer, der er forbundet med dens udvidelse,
- C. der henviser til, at udarbejdelsen af forfatningstraktaten, særlig del I, II og IV, skete efter metoden med et konvent, hvor repræsentanter for medlemsstaterne og tiltrædelseslandene, Kommissionen og de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet samledes, og hvor medlemmerne af nævnte parlamenter udgjorde et flertal, således at traktatens legitimitet styrkedes,
- D. der henviser til, at forfatningstraktatens del III i hovedsagen er en kodificering af de nuværende traktater, hvori konventet foretog en række justeringer og forbedringer, navnlig den udvidelse af den fælles beslutningsprocedure til at omfatte 86 politikområder i stedet for de nuværende 37, som det er nødvendigt at holde fast ved for at forbedre demokratiet, gennemsigtigheden og effektiviteten,
- E. der henviser til, at 18 medlemsstater, som repræsenterer to tredjedele af det samlede antal medlemsstater og størstedelen af befolkningen i Den Europæiske Union, indtil nu har ratificeret forfatningstraktaten i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser, herunder ved folkeafstemning i Spanien, Luxembourg og Rumænien, mens fire andre medlemsstater har erklæret sig rede til at fortsætte ratifikationsprocessen,
- F. der henviser til, at Frankrig og Nederlandene ikke har kunnet afslutte denne proces med held efter det negative resultat af folkeafstemningerne i disse to lande,
- G. der henviser til, at den offentlige debat, som processen med at ratificere forfatningstraktaten satte i gang, viste, at vanskelighederne ikke så meget lå i dennes institutionelle fornyelser, men derimod i visse specifikke aspekter ved konkrete politikker, og at der fortrinsvis har været rettet kritik mod del III, som vedrører Unionens politikker og funktionsmåde, selv om del III hovedsagelig indeholder allerede gældende bestemmelser,
- H. der henviser til, at mange af de betænkeligheder, der blev givet udtryk for, vedrørte konteksten snarere end indholdet, og at mange af de spørgsmål, der gav anledning til størst bekymring i of-

fentligheden, f.eks. direktivet om tjenesteydelser i det indre marked⁸ og den finansielle ramme, siden er blevet løst,

- I. der henviser til, at det på Det Europæiske Råds møde den 16.-17. juni 2005 besluttedes at holde en tænkepause efter folkeafstemningerne i Frankrig og Nederlandene, at yderligere seks medlemsstater afsluttede deres ratifikationer i denne periode, og at Det Europæiske Råd på sit møde den 15.-16. juni 2006 anmodede formandskabet om inden mødet i Det Europæiske Råd den 21.-22. juni 2007 at undersøge, hvilke metoder der fremover eventuelt kunne tages i brug for at løse den institutionelle krise,
- J. der henviser til, at den offentlige debat, der iværksattes under tænkepausen, i tilstrækkelig grad har slået fast, at de problemer og udfordringer, som Den Europæiske Union står over for, som først skildredes i Laeken-erklæringen, og som forfatningstraktaten søgte at løse, ikke er forsvundet, men derimod er blevet endnu tydeligere, således at det er blevet stadig mere presserende at finde en løsning på dem,
- K. der henviser til, at parlamentariske møder tilrettelagt af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i fællesskab har vist, at der er en generel erkendelse af, at forfatningstraktaten ville give Den Europæiske Union en passende ramme til at tage de udfordringer op, som den står over for, og af, at det ville være vanskeligt, om ikke umuligt, for en ny regeringskonference at nå til enighed om forslag, der enten er radikalt anderledes eller bedre end de forslag, der nåedes til enighed om i 2004,
- L. der henviser til, at det er stadig mere presserende at udstyre den udvidede union med værktøjer og midler, der gør det muligt for den at fungere effektivt, at gøre sin rolle gældende i verdenssammenhæng og at søge at lette de bekymringer, som udfordringerne i forbindelse med bl.a. globalisering, klimaændringer, sikre energiforsyninger og en aldrende befolkning skaber hos borgerne,
- M. der henviser til, at ovennævnte Berlin-erklæring af 25. marts 2007, som undertegnedes af formændene for Det Europæiske Råd, Parlamentet og Kommissionen, indeholder en målsætning om at "skabe et fornyet fælles grundlag for Den Europæiske Union inden valget til Europa-Parlamentet i 2009",
 - 1. bekræfter, at det støtter forfatningstraktaten, hvormed formålet er, som et afgørende skridt, formelt at udstyre Den Europæiske Union med dens iboende politiske dimension og som, selv om den repræsenterer et kompromis, styrker effektiviteten af Unionens indsats, øger den demokratiske kontrol med dens beslutningsprocedurer, forbedrer gennemsigtigheden, styrker unionsborgernes rettigheder og opfylder Den Europæiske Unions behov på dens nuværende udviklings-trin;
 - 2. understreger, at to tredjedele af medlemsstaterne allerede har ratificeret forfatningstraktaten, og at fire andre klart har givet udtryk for deres engagement i dens bestemmelser, således som det fremgik af det møde, der for nylig afholdtes i Madrid på den spanske og den luxembourgske regerings initiativ;
 - 3. noterer sig de bekymringer, som den franske og den nederlandske befolkning har givet udtryk

⁸ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

for, og den debat, der har fundet sted i begge disse lande;

4. bemærker, at der også hersker bekymringer i visse andre medlemsstater, men at de berørte regeringer har givet udtryk for, at de vil støtte bestræbelser på at finde en tilfredsstillende løsning, der bevarer de vigtigste reformer i forfatningstraktaten;
5. minder om det politiske ansvar, der påhviler de medlemsstater, der har undertegnet, men ikke ratificeret forfatningstraktaten;
6. bekræfter sit engagement i bestræbelser på at sikre, at Den Europæiske Unions igangværende forfatningsproces munder ud i en ordning, som er baseret på forfatningstraktatens indhold, eventuelt præsenteret i en anden form, men som tager hensyn til de vanskeligheder, der er opstået i visse medlemsstater;
7. støtter i lyset heraf det tyske formandskabs bestræbelser på fra Det Europæiske Råd i juni 2007 at få tilsagn om indkaldelse af en regeringskonference og fastlæggelse af en køreplan, der indeholder en procedure, et klart mandat og en målsætning om at nå frem til en aftale inden årets udgang;
8. henleder opmærksomheden på behovet for at sikre Den Europæiske Unions beslutningskapacitet, effektiviteten af dens politikker og disses fulde demokratiske legitimitet - alle mål, som forfatningstraktaten i kraft af sine kontrol-, lovgivnings- og budgetprocedurer gør ubestridelige fremskridt hen imod at nå - og på behovet for at styrke Den Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik og Den Europæiske Unions rolle i verdenssammenhæng for at sætte den i stand til at øve indflydelse på fastlæggelsen og den konkrete gennemførelse af reaktionerne på de presserende udfordringer, som menneskeheden står over for;
9. kræver opretholdelse af alle grundlæggende principper som indeholdt i forfatningstraktatens del I, herunder Den Europæiske Unions dobbelte natur som en union af stater og af borgere, europæisk lovgivnings forrang, retsakters og procedurers nye typologi, normhierarkiet og Den Europæiske Unions status som juridisk person; understreger, at forfatningstraktaten også er forbundet med andre vigtige forbedringer med hensyn til f.eks. konsolideringen af de eksisterende traktater, sammenlægningen af søjler og den udtrykkelige anerkendelse af de værdier, som Den Europæiske Union er baseret på, og af den retligt bindende karakter af chartret om grundlæggende rettigheder samt med hensyn til styrkelsen af borgernes deltagelse i det politiske liv i Den Europæiske Union, afklaringen af Den Europæiske Unions og medlemsstaternes respektive kompetenceområder, overholdelsen af subsidiaritetsprincippet og de nationale parlamenters rolle;
10. understreger behovet for, at ethvert forslag om ændring af forfatningstraktaten samler lige så stor støtte, som tidligere opnået af den bestemmelse, ændringen søger at erstatte;
11. gør opmærksom på, at det vil forkaste ethvert forhandlingsresultat, der set i forhold til forfatningstraktaten ville føre til mindsket beskyttelse af borgernes rettigheder (kræver navnlig, at der holdes fast ved chartret om grundlæggende rettigheder, særlig dets juridisk bindende karakter) samt til mindre demokrati, gennemsigtighed og effektivitet i Unionens virke;
12. erkender i denne forbindelse, at der må tages hensyn til de vigtige spørgsmål, der er blevet rejst under tænkepausen, og skabes klarhed omkring andre, som forfatningstraktaten allerede har ta-

get fat på, f.eks.:

- bæredygtig udvikling, navnlig bekæmpelsen af klimaændringer
 - europæisk solidaritet på energiområdet
 - en sammenhængende migrationspolitik
 - den europæiske sociale model set på baggrund af demografiske ændringer og globalisering
 - terrorisme
 - dialogen mellem civilisationer
 - effektive fælles mekanismer til koordinering af økonomiske politikker i euro-zonen under samtidig bevarelse, i overensstemmelse med traktaterne, af Den Europæiske Centralbanks rolle for så vidt angår monetær politik;
 - Unionens kriterier og procedurer for udvidelse;
13. mener, at det, eftersom det var en succes at anvende konventmetoden i forbindelse med udarbejdelsen af traktatudkastet, er nødvendigt, at der i enhver aftale indgået som afslutning på forfatningsprocessen holdes fast ved de grundlæggende principper om parlamentarisk deltagelse, inddragelse af civilsamfundet og fuld gennemsigtighed;
14. erindrer om, at det som den eneste institution i Den Europæiske Union, der er valgt direkte af borgerne, må inddrages fuldt ud i regeringskonferencen på alle niveauer og i større omfang end på regeringskonferencen i 2003-2004;
15. kræver endvidere, at der sideløbende med Europa-Parlamentets repræsentanternes aktive deltagelse i regeringskonferencen etableres en interinstitutionel konference efter samme model som den, der fulgtes i forbindelse med udarbejdelsen af Maastricht-traktaten, med det formål at holde Europa-Parlamentet løbende underrettet og yde et vigtigt bidrag til bestræbelserne på at skabe konsensus på tværs af partier og medlemsstater på regeringskonferencen;
16. gentager sin støtte til konventmetoden, hvis stats- og regeringscheferne beslutter at gå i gang med en omfattende revision af de eksisterende tekster;
17. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at påtage sig sin rolle under de kommende forhandlinger og til at udarbejde forslag til modernisering af forfatningstraktaten for så vidt angår de i punkt 12 opregnede spørgsmål;
18. understreger, at det er vigtigt, at de nationale parlamenter og deres respektive regeringer står i dialog med hinanden under hele regeringskonferencen, og giver udtryk for sin vilje til under de kommende forhandlinger at stå i nær kontakt med de nationale parlamenter samt med Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, arbejdsmarkedets parter på EU-plan, religiøse samfund og civilsamfundet;
19. kræver, at processen med at ratificere den nye traktat afsluttes inden udgangen af 2008, således at det næste parlament, som vil blive valgt i 2009, kan påbegynde sit mandat efter ikrafttrædelsen af den nye traktats bestemmelser;
20. kræver, at medlemsstaterne koordinerer deres ratifikationsprocedurer, således at disse kan afsluttes samtidigt;

21. understreger, at der må gøres alt for at undgå at skabe et Europa i to hastigheder;
22. agter at afgive udtalelse om indkaldelse af regeringskonferencen i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 48 i lyset af kriterierne i denne beslutning;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til medlemmerne af Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes nationale parlamenter, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

PROCEDURE

Titel	Køreplanen for Unionens forfatningsproces				
Procedurenummer	2007/2087(INI)				
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet om tilladelse	AFCO 26.4.2007				
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet					
Ingen udtalelse(r) Dato for afgørelse					
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet					
Ordfører(e) Dato for valg	Enrique Barón Crespo, Elmar Brok 1.3.2007				
Oprindelig(e) ordfører(e)					
Behandling i udvalg	28.2.2007	19.3.2007	10.4.2007	2.5.2007	21.5.2007
Dato for vedtagelse	21.5.2007				
Resultat af den endelige afstemning	+ 20 - 2 0 0				
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Jim Allister, Enrique Barón Crespo, Jens-Peter Bonde, Richard Corbett, Konstantin Dimitrov, Andrew Duff, Bronisław Geremek, Anneli Jäätteenmäki, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jo Leinen, Íñigo Méndez de Vigo, Rihards Pīks, József Szájer, Riccardo Ventre, Johannes Vogenhuber				
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Elmar Brok, Carlos Carnero González, Klaus Hänsch, Alexander Stubb, Mauro Zani				
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	Emanuel Jardim Fernandes, Corien Wortmann-Kool				
Dato for indgivelse	22.5.2007				
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)					